

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1659/2020
08.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Марине Милановић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Јасмина Михаиловић, адвокат из ..., против туженог „Горење апарати за домаћинство“ д.о.о. у Ваљеву, чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2948/19 од 21.01.2020. године, у седници већа одржаној 08.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2948/19 од 21.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2948/19 од 21.01.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 98/19 од 11.09.2019. године, усвојени су тужбени захтеви тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ и обавезан тужени да овим тужиоцима исплати на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност), за период од априла 2016. до децембра 2018. године, месечне износе са законском каматом ближе наведене у ставу првом, другом, трећем и четвртом изреке. Ставом петим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца ДД и обавезан тужени да му исплати на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. до децембра 2018. године месечне износе са законском каматом ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ДД против туженог у делу којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати на досуђени износ на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за месец децембар 2018. године законску затезну камату за период почев од 01.01.2019. до 01.02.2019. године, као неоснован. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима плати трошкове парничног поступка у укупном износу од 122.228,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.09.2019. године, као дана пресуђења, до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2948/19 од 21.01.2020. године, у ставу првом изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Ваљеву П1 98/19 од 11.09.2019. године, исправљена правноснажним решењем истог суда П1 98/19 од 23.12.2019. године у ставу првом, другом, трећем, четвртом, петом и у делу става седмог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 122.228,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања извршности пресуде до коначне исплате. Ставом другим изреке побијане другостепене пресуде преиначено је решење о парничним трошковима садржано у ставу седмом изреке ожалбене пресуде исправљене правноснажним решењем од 23.12.2019. године, тако што је одбијен захтев тужилаца за исплату затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде, док је ставом трећим изреке другостепене пресуде одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер не постоји ниједан од разлога из члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Наиме, тврдњу да је другостепени суд донео више одлука којима је у истоветним чињенино-правним споровима различито одлучивао, тужени није поткрепио одговарајућим доказима који би указивали на потребу да се у поступку по посебној ревизији уједначи судска пракса. Након разматрања навода ревидента о потреби новог тумачења права који се односи на одредбе члана 59. Правилника о раду туженог од 25.08.2014. године, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепени судови наведене одредбе тумачили на прихватљив начин када су закључили да је тужени имао право да исплаћује или да не исплаћује посебно примање (накнаду за сталност) запосленима, али уколико је вршио исплату - онда је био дужан да то чини у складу са чланом 59. Правилника, те није могао да умањује прописани износ од 5.000,00 динара због одсуства са рада нити да исплаћени износ умањује сразмерно часовима рада тужилаца, јер такви критеријуми нису предвиђени чланом 59. Правилника туженог.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате на име накнаде за сталност поднета је 30.04.2019. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка из става трећег изреке је донета применом члана 163. став 2. у вези члана 153. ЗПП, имајући у виду неуспех ревидента у овом поступку.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић